

Η Σφραγίδα, της Λένας Μαντά

« Ένα χαρτί εμφανίστηκε, το υπέγραψαν και οι δύο και στη συνέχεια ο ξερός κρότος της σφραγίδας πάνω στο ξύλο του γραφείου επικύρωσε την όποια συμφωνία. Ο Βασίλης Ρένεσης έφυγε, χωρίς να ρίξει δεύτερη ματιά στην κόρη του...»

Μικρή περιγραφή

Οδός Ισαύρων...

Εκεί αρχίζει τη ζωή της η Φρειδερίκη Ρένεση• κόρη του Βασίλη και της Λουίζας, αδελφή του Φώτη.

Οδός Ασκληπιού...

Στο παλιό αρχοντικό ζει ο μοναδικός άνθρωπος που γνωρίζει το σκοτεινό παρελθόν του Βασίλη Ρένεση, πριν μάθει το αποτρόπαιο παρόν του.

Το κουβάρι αρχίζει να ξετυλίγεται από την οδό Ισαύρων, που κρύβει τόση βία, κυλάει ανάμεσα στα στενά της Τρούμπας, γυρίζει πίσω στην Κατοχή και σταματάει στη Χούντα..._

Στο κατώφλι του Αναμορφωτηρίου Θηλέων... Εκεί όπου έγινε το μεγάλο κακό... Τη χρονική στιγμή όπου άλλαξε το παρόν και το μέλλον. Πίσω από τους ψηλούς τοίχους του, μπήκαν τα θεμέλια για να πληρώσουν οι ένοχοι. Μόνο που ο δρόμος είναι μακρύς, το αίμα ρέει και τα σημάδια πονούν...

Κριτική του βιβλίου

Πρώτη φορά έρχεται στα χέρια μου βιβλίο από τη συγγραφέα Λένα Μαντά κι αν θα έπρεπε να το περιγράψω μόνο με δύο λέξεις, αυτές θα ήταν συγκλονιστικά ανατριχιαστικό!

Η ιστορία που ξετυλίγεται σιγά σιγά στις σελίδες του βιβλίου σε κάνει να ταυτίζεσαι με τον κάθε ήρωα ξεχωριστά, εκτός φυσικά από έναν, τον Βασίλη Ρένεση...

Η συγγραφέας μας ταξιδεύει στα χρόνια της κατοχής, του Αναμορφωτηρίου Θηλέων, της σφραγίδας που αφήνει πάντα το στίγμα της και της χούντας. Ήταν μια πολύ δύσκολη εποχή, με έντονο το κοινωνικοπολιτικό στοιχείο και αυτό το μυθιστόρημα παρουσιάζει με πολύ παραστατικό τρόπο όλα τα γεγονότα. Οι ανατροπές, ο θάνατος, οι τεράστιες αλλαγές που θα συμβούν χρόνο με τον χρόνο, καιρό με το καιρό, είναι αναπόφευκτες...

Αλλά σε αυτή την κριτική δεν θα ήθελα να εστιάσω σε μια περίληψη του βιβλίου, αλλά στο τι συναισθήματα μου δημιούργησε.

Είναι σαν με κάποιον τρόπο να παρατηρείς όλα τα γεγονότα από μια γωνία, σαν να είσαι ένας αόρατος θεατής των όσων συμβαίνουν.

Στο τέλος νιώθεις ότι έχει έρθει η κάθαρση, τα πράγματα μπήκαν στη θέση τους κι ο καθένας πήρε αυτό που του άξιζε.

Όσο διαβάζεις, οι σκέψεις σου αναπόφευκτα πηγαίνουν και στη δική σου ζωή και δεν μπορείς παρά να αναρωτηθείς πόση δύναμη μπορείς να έχεις ως άνθρωπος και να μην το έχεις ανακαλύψει ακόμη. Παράλληλα δεν γίνεται να μην νιώσεις στενοχώρια και συμπόνια για όλα τα πραγματικά δύσκολα, λυπηρά και βασανιστικά γεγονότα που βιώνουν οι γυναίκες – ηρωίδες. Σχηματίζονται στο μυαλό σου εικόνες από εκείνη την εποχή, την κατοχή και τη χούντα και σκέφτεσαι πώς θα ήταν η ζωή σου τότε.

Το να μην έχουν όλοι οι άνθρωποι την ελευθερία να εκφραστούν όπως θέλουν και να φοβούνται ακόμη και μέσα στο ίδιο τους το σπίτι, είναι κάτι που δεν βρίσκω τις κατάλληλες λέξεις για να το χαρακτηρίσω...

Αλλά το καλό και η αληθινή αγάπη είτε της μητέρας για τα παιδιά της, είτε μεταξύ φίλων, είτε μεταξύ εραστών, πάντα βρίσκει τρόπο να ξεπεράσει κάθε εμπόδιο. Έρχεται λοιπόν η δικαιοσύνη, απλά σε ορισμένες καταστάσεις πρέπει να μοχθήσεις πολύ περισσότερο για να τα καταφέρεις.

Η αλήθεια είναι ότι είχα πολλά χρόνια να «ρουφήξω» ένα βιβλίο από την αρχή ως το τέλος και να μην θέλω να το αφήσω από τα χέρια μου, μέχρι που ήθελα να υπάρχει και συνέχεια, όταν επιτέλους μέσα σε κυριολεκτικά τρεις μέρες το τελείωσα! Τα «συγχαρητήρια» μου κι ένα «ευχαριστώ» για αυτό το βιβλίο στη Λένα Μαντά είναι σίγουρα το ελάχιστο που μπορώ να της πω.

Προσωπικά με κέρδισε ως αναγνώστρια από την πρώτη σελίδα, χωρίς καμία υπερβολή και μου χάρισε ένα μικρό μάθημα ζωής, με έκανε να δω τα πράγματα μέσα από μια άλλη οπτική και να θυμηθώ ότι τα βιβλία είναι πράγματι ένας πολύ καλός φίλος για τον άνθρωπο!